



หน้า 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเชิงลึกใน 28 ชนิด 29 ตัวอย่าง ใน 15 วงศ์ 19
สกุล เป็นไปได้ล้มลุก 14 ชนิด ไม่ผ่าน 8 ชนิด ไม่เลือย 4 ชนิด
ไม่ถูก 1 ชนิด และไม่เขียนตัน 1 ชนิด เป็นพืชใบ
เลี้ยงคู่ 10 วงศ์ เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว 5 วงศ์ การศึกษาจำนวนคราวไม่ใช่ครั้ง
นัดเดียว รายงานการศึกษาที่มีมาก่อน 16 ชนิด แตกต่างจากรายงานการศึกษาที่มีมา
ก่อน 3 ชนิด และไม่มีรายงานการศึกษามาก่อน 9 ชนิด สรุปได้ดังตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะนิสัย และ จำนวนโครโนไมโครของพืชสมุนไพรที่ศึกษา

วงศ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะนิสัย จำนวนโครโนไมโคร	ระดับเพล็อกซ์ (2n)
Acanthaceae	<u>Adhatoda vasica</u> Nees	ใบพมุ	34 -
Araceae	<u>Amorphophallus campanulatus</u> Bl.ex Decne	ใบล้มลุก	28 diploid
Balsaminaceae	<u>Impatiens balsamina</u> Linn.	ใบล้มลุก	14 diploid
Caesalpiniaceae	<u>Cassia angustifolia</u> Vahl*	ใบล้มลุก	28 allotetraploid
Compositae	<u>Artemisia capillaria</u> Thunb**	ใบล้มลุก	20 -
	<u>Artemisia vulgaris</u> Linn. **	ใบล้มลุก	50 -
	<u>Gynura procumbens</u> Merr.*	ใบล้มลุก	20 diploid
	<u>Gynura pseudochina</u> DC.*	ใบล้มลุก	20 diploid
	<u>Gynura</u> sp.*	ใบล้มลุก	20 diploid
Iridaceae	<u>Belamcanda chinensis</u> DC.	ใบล้มลุก	32 tetraploid
Liliaceae	<u>Aloe barbadensis</u> Mill.	ใบคุดๆ	14 diploid
	<u>Gloriosa superba</u> Linn.	ใบเลือย	22 diploid
Lobeliaceae	<u>Lobelia chinensis</u> Lour.	ใบล้มลุก	63-64 nanoploid
Menispermaceae	<u>Tinospora crispa</u> * Miers ex. Hook. f.	ใบเลือย	26 diploid
Nymphaeaceae	<u>Nelumbo nucifera</u> Gaertn. ***	ใบหัว	18 hyperdiploid

* พืชสมุนไพรที่ไม่นับรายงานการศึกษาจำนวนโครโนไมโครมาก่อน

** พืชสมุนไพรที่รายงานจำนวนโครโนไมโครไม่ตรงกับนักวิทยาศาสตร์ท่านอื่น

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะนิสัย และ จำนวนโครโนไมโครของพืชสมุนไพรที่ศึกษา(ต่อ)

วงศ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ลักษณะนิสัย	จำนวนโครโนไมโคร	ระดับผลออดี (2n)
Papilionaceae	<u>Clitorea ternatea</u> Linn.	ไม้เลื้อย	16	diploid
Rubiaceae	<u>Morinda citrifolia</u> Linn.*	ไม้รากล้ำ	40	-
Solanaceae	<u>Capsicum annuum</u> var. <u>cerasiforme</u> Irish.	ไม้ล้มลุก	24	diploid
	<u>Capsicum frutescens</u> Linn.	ไม้พุ่ม	24	diploid
	<u>Cestrum nocturnum</u> Linn.	ไม้พุ่ม	16	diploid
	<u>Solanum erianthum</u> D. Don	ไม้พุ่ม	24	diploid
	<u>Solanum ferox</u> Linn.	ไม้พุ่ม	24	diploid
	<u>Solanum indicum</u> Linn.	ไม้พุ่ม	24	diploid
	<u>Solanum nigrum</u> Linn.	ไม้ล้มลุก	72	polyploid
	<u>Solanum torvum</u> Sw.	ไม้พุ่ม	24	diploid
	<u>Solanum trilobatum</u> Linn.	ไม้เลื้อย	24	diploid
Verbenaceae	<u>Clerodendrum paniculatum</u> Linn.*	ไม้พุ่ม	54	-
Zingiberaceae	<u>Amomum kervanh</u> Pierre.*	ไม้ล้มลุก	48+2f	tetraploid

* พืชสมุนไพรที่ไม่พบรายงานการศึกษาจำนวนโครโนไมโครมาก่อน

ห ร บ น ย ร า ท ย ท ร พ ย า ก ร
จุ พ า ล ง ก ร ณ ์ ม หา วิ ท ย า ล ย

จากตารางที่ 3

พืชที่มีรายงานงานจำนวนโครโนไมโครมแต่ละชั้นจากการศึกษาอื่นๆ 3 ชนิด คือ.

Artemisia capillaria Thunb. $2n=20$ แต่ Lee (1967) และ Arano (1968)

พบ $2n=18$

Artemisia vulgaris Linn. $2n = 50$ แต่ Koul (1964) และ Mehra (1965)

พบ $2n=18$ และ Fernandes (1971) พบ $2n=16$

Nelumbo nucifera Gaertn. $2n = 18$ แต่ Langlet (1927) และ Gupta (1976)

พบ $2n=16$

พืชที่ไม่พบรายงานการศึกษาจำนวนโครโนไมโครมมาก่อนนี้ 9 ชนิด คือ.

วงศ์ Caesalpiniaceae Cassia angustifolia Vahl (มะขามแขก) $2n = 28$

วงศ์ Compositae Gynura procumbens Merr. (แปบคำปิง) $2n = 20$

Gynura pseudochina DC. (ว่านมหาภารี) $2n = 20$

Gynura sp. (ว่านหัวน้ำ) $2n = 20$

วงศ์ Lobeliaceae Lobelia chinensis Lour (พระจันทร์ครึ่งฟ้า) $2n = 63-64$

วงศ์ Menispermaceae Tinospora crispa (บอร์เพ็ด) $2n = 26$
Miers ex Hook. f.

วงศ์ Rubiaceae Morinda citrifolia Linn. (ยอดบ้าน) $2n = 40$

วงศ์ Verbenaceae Clerodendrum paniculatum Linn. (พมสวารค์) $2n = 54$

วงศ์ Zingiberaceae Amomum krervanh Pierre. (กระวน) $2n=48+2$ fragment

วงศ์ Acanthaceae Adhatoda vasica Nees มี $2n = 34$ แต่ไม่พบรายงานค่าเบลิกนัมเบอร์ จึงไม่สามารถทราบดับพloydต้องใช้สกุลนี้ได้

วงศ์ Araceae Amorphophallus campanulatus Bl.ex.Decne. มี $2n=28$
เป็น ดินลอดต์ โดยมีค่า เบลิกนัมเบอร์ $X = 14$

วงศ์ Balsaminaceae Impatiens balsamina Linn. ทึ้งดอกสีขาวและดอกสีชมพู มีโครโนไมโครมเบอร์ $2n = 14$ จัดเป็น ดินลอดต์ โดยมีเบลิกนัมเบอร์ $X = 7$

วงศ์ Caesalpiniaceae Cassia angustifolia Vahl เป็น allotetraploid มีโครโนไมโครมคู่หนึ่งจับกันเป็น 14 bivalent ($2n = 28$) และมีเบลิกนัมเบอร์ $X = 7$

วงศ์ Compositae สกุล Artemisia มีเบลิกัมเบอร์ $X=8,9$ Artemisia capillaria Thunb. มี $2n = 20$ และ Artemisia vulgaris Linn. มีไซมาติกัมเบอร์ $2n=50$ ซึ่งเป็นจำนวนโครงการในไซมที่แตกต่างจากการรายงานของนักวิชาศาสตร์ ท่านอ่อนนันถ้าศึกษา meiotic configuration ประกอบจะช่วยตัดสินระดับเพลย์ดีของพืชสมุนไพรทั้งสองชนิดนี้ได้ถูกต้อง สกุล Gynura ทั้ง Gynura procumbens Merr., Gynura pseudochina DC. และ Gynura sp. มีจำนวนไซมาติกัมเบอร์ $2n=20$ และจากการศึกษา การจับคู่ของโครงการในไซมซึ่งมีแต่ bivalent สรุปได้ว่าพืชสมุนไพรเหล่านี้ เป็นดิพลอยด์

วงศ์ Iridaceae Belamcanda chinensis DC. มีไซมาติกัมเบอร์ $2n=32$ จัดเป็น tetraploid เนื่องจากสกุล Belamcanda มีเบลิกัมเบอร์ $X = 8$

วงศ์ Liliaceae Aloe barbadensis Mill. การจับคู่ของโครงการในไซมคู่เมื่อตอน ได้ 7 bivalent ($2n = 14$) $n = 7$ พืชสกุลนี้มีเบลิกัมเบอร์ $X = 7$ ตั้งนั้น Aloe barbadensis Mill. ที่นำมาศึกษาจึงเป็นดิพลอยด์ ส่วน Gloriosa superba Linn. พบไซมาติกัมเบอร์ $2n = 22$ และมีโครงการในไซมคู่เมื่อตอนจับคู่กันเป็น 11 bivalent พืชสกุล Gloriosa มีจำนวนเบลิกัมเบอร์ $X = 11$ สรุปได้ว่าลดลงดังสิ่งที่ศึกษาครั้งนี้จัดอยู่ในระดับดิพลอยด์ เช่นกัน และโครงการในไซมของพืชสองชนิดนี้ขนาดใหญ่กว่าพืชสมุนไพรวงศ์อื่นๆ ที่นำมาศึกษา

วงศ์ Lobeliaceae Lobelia chinensis Lour. มีโครงการในไซมจำนวนมากและขนาดเล็ก ไซมาติกัมเบอร์ $2n=63-64$ มีค่าเบลิกัมเบอร์ $X = 7$ ตั้งนี้มีระบุว่าเป็น hyperdiploid

วงศ์ Menispermaceae Tinospora crispa Miers ex Hook.f. บอร์เน็ด มีโครงการในไซมขนาดเล็กจำนวนโครงการในไซมในไซมาติกเซลล์ $2n = 26$ จัดเป็น ดิพลอยด์

วงศ์ Nymphaeaceae Nelumbo nucifera Gaertn. พบโครงการในไซมคู่เมื่อตอน จับคู่กันเป็น 8 bivalent ($2n=18$) และมีค่าเบลิกัมเบอร์ $X=8$ ตั้งนี้มีระบุว่างานที่นำมาศึกษาควรเป็น hyperdiploid

วงศ์ Papilionaceae ทั้ง Clitorea ternatea Linn. จัดเป็น ดิพลอยด์ เพราเพลกการศึกษาพบ 8 bivalent ในอัญชัน มีเบลิกัมเบอร์ $X = 8$

วงศ์ Rubiaceae Morinda citrifolia Linn. เป็นไม้ยืนต้นชนิดเดียวที่ศึกษาพบ 20 bivalent ($2n = 40$) ไม่ทราบรายงานการศึกษามาก่อน

วงศ์ Solanaceae สกุล Capsicum ทั้ง Capsicum annuum var.cerasiforme Irish และ Capsicum frutescens Linn. มีไซมาติกัมเบอร์ $2n = 24$ และมีเบลิกัมเบอร์ $X = 12$ เป็น ดิพลอยด์ ทั้งสองชนิด ส่วน Cestrum nocturnum Linn. มีเบลิกัมเบอร์ $X=8$ มีโครงการในไซมในไซมาติกเซลล์ $2n = 16$ จัดเป็น ดิพลอยด์ ส่วน Solanum พบเป็น ดิพลอยด์ 5 ชนิด คือ Solanum

erianthum D. Don., Solanum ferox Linn., Solanum indicum Linn., Solanum torvum Sw. และ Solanum trilobatum Linn. ทุกชนิดมีโครโนไซม์ในไนโตรสปอร์โรไรซ์ตัวคู่กันเป็น 12 bivalent แต่ข้าตต่อมต่อ (S. nigrum Linn. $2n = 72$) เป็นสมุนไพรชนิดเดียวในสกุล Solanum ที่นับว่าเป็นผลลัพธ์ซึ่งมีมลติ瓦เลนท์ชนิดไทรวาเลนท์

วงศ์ Verbenaceae Clerodendrum paniculatum Linn. มีโครโนไซม์ในไนโตรสปอร์โรไรซ์ตัวคู่กันเป็น 24 bivalent + 6 univalent ($2n = 54$) ไม่มีรายงานการศึกษาโครโนไซม์ของสมุนไพรชนิดนี้

วงศ์ Zingiberaceae Amomum krervanh Pierre. มีโครโนไซม์ในไนโตรสปอร์เชลล์ $2n = 48 + 2$ fragment โดยที่มีค่าเบลิกัมเบอร์ $X=12$ กระบวนการจิงจัดเป็น polyploid

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนโครโนไซม์ ขนาดของโครโนไซม์ระหว่างสมุนไพรทั้ง 15 วงศ์ 19 สกุล 28 ชนิด ที่นำมาศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าพืชที่มีจำนวนโครโนไซม์ต่ำกว่าสุดคือ Aloe barbadensis Mill. ($2n=14$) ในวงศ์ Liliaceae ส่วนสมุนไพรที่มีจำนวนโครโนไซม์มากที่สุดคือ Solanum nigrum Linn. ($2n=72$) ในวงศ์ Solanaceae ส่วน Clerodendrum paniculatum Linn. ($2n=54$) และ Morinda citrifolia Linn. ในวงศ์ Verbenaceae และ Rubiaceae ตามลำดับ เป็นสมุนไพรที่มีโครโนไซม์เล็กที่สุด ส่วน Aloe barbadensis Mill., Gloriosa superba Linn. ในวงศ์ Liliaceae มีโครโนไซม์ขนาดใหญ่ที่สุด

จากการศึกษานบว่าพืชที่เป็นไม้ล้มลุกมีโครโนไซม์ขนาดใหญ่ ส่วนไม้ยืนต้นมีโครโนไซม์ขนาดเล็กซึ่งตรงตาม Stebbins (1950) ที่ได้กล่าวไว้ว่าพืชล้มลุกมีโครโนไซม์ขนาดใหญ่แต่จำนวนน้อย ส่วนพืชที่มีเนื้อไม้มีโครโนไซม์ขนาดเล็กและจำนวนมาก น้ำหนึ่งเดียวมีโครโนไซม์ใหญ่กว่าใบเลี้ยงคู่ พืชที่อยู่ในสกุลเดียวกันมักจะมีโครโนไซม์คล้ายกันและมีจำนวนโครโนไซม์เท่ากัน ซึ่งตรงกับพืชสมุนไพรในสกุล Gynura ที่ศึกษาในครั้งนี้ สมุนไพรที่เป็นไม้เลื้อยและไม้ก้าวมีโครโนไซม์หลายขนาด ไม่นุ่มน้ำมีโครโนไซม์ขนาดเล็กได้แก่ Adhatoda vasica Nees ($2n=34$) และ Clerodendrum paniculatum Linn. ($2n=54$) ส่วน Solanum ferox Linn. ($2n=24$) เป็นไม้พุ่มที่มีโครโนไซม์ใหญ่ ไม้ยืนต้น Morinda citrifolia Linn. ($2n=40$) มีโครโนไซม์เล็กที่สุด

ห้องเรียนอเนกประสงค์ในการศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มนุ่ม ไฟร์

เมื่อใช้ดอกอ่อนมัจฉะมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกขนาดดอกที่เหมาะสม ซึ่งหาได้ยาก โดยเฉพาะส้มนุ่มในวงศ์ Acanthaceae แม้จะเก็บดอกอ่อนขนาดเล็กจากช่อที่ไม่มีดอกบานเลอพนิวเคลียสของเซลล์แบ่งตัวอยู่ในระยะที่สอง หรือกล้ายเป็นมะล่องเร็วแล้ว เช่น ฝ้ายทะเล ใจ หังกาบทูน เหงอกปลาหม้อ และสังกรณี เป็นต้น

นอกจากนี้มีโครงการโนโตรโน้ส้มในระยะเมทาเฟลลาริกยังช้อนกับกันทำให้ยากในการนับจำนวนใบバレนท์ เช่น ส้มนุ่มไฟร์ในวงศ์ Solanaceae ใบバレนท์จะเห็นอยู่ติดกับมัจฉะพยากรณ์ใช้การดูอัจฉิตร 45 เบอร์เซ็นต์ หยดลงบนสไลด์ โครงการโนโตรโน้ส้มก็ไม่กระชาย แต่สามารถนับจำนวนโครงการโนโตรโน้ส้มในระยะได้โดยดูเชิงแสงและแอบนาเฟลลาริก ซึ่งโครงการโนโตรโน้ส้มกระชาดีความลำบากในการศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มในโครงการสปอร์ตไรซ์ต่อไปนี้คือ โครงการโนโตรโน้ส้มติดสีเทาๆ กับไฟฟลาสซิม เช่นใน Morinda citrifolia Linn. ชนิดลักษณะน้ำยาที่ช่วยทำให้ส่วนของไฟฟลาสซิมติดสีจางลง ได้จะทำให้การนับจำนวนโครงการโนโตรโน้ส้มของบ้านง่ายและแน่นอน

ส่วนการศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มในใช้มาติกเซลล์โดยใช้รากผึ้น ควรคำนึงถึงนี้ที่นำมาศึกษาจะต้องมีส่วนสมบูรณ์ มีรากใหม่ๆ เกิดขึ้น ถ้าต้นไม้แห้งแรง หรือขาดเกินไป เนื้อเยื่อเจริญจะเปลี่ยนรูปร่างไปทำให้เกิดสีขาวๆ สำหรับการแบ่งนิวเคลียส สามารถศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มจากเซลล์ปลายรากของส้มนุ่มไฟร์หากไม่ล้มลุกได้ดี ส่วนนี้มีข้อดี การศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มในดอกอ่อนทำได้สะดวกกว่า เพราะ เมล็ดของมีรากใหม่จะติดตัว ส้มนุ่มไฟร์บางชนิดมีลักษณะรากดัดโครงการโนโตรโน้ส้มไม่ค่อยติดสี เช่น นิชส้มนุ่มไฟร์วงศ์ Zingiberaceae ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ชนิด กะซาย พบว่ามีสารภายในเซลล์รับกระบวนการติดสีของโครงการโนโตรโน้ส้ม นอกเหนือนี้ การนับ น้ำยาที่มีสารภายในเซลล์ที่รับสารติดสี โครงการโนโตรโน้ส้ม นับได้โดยใช้รากใหม่ๆ ที่มีราก แต่โครงการโนโตรโน้ส้มไม่ค่อยติดสี และทำให้กระชายได้ยาก เนื่องจากมีผังเซลล์หนาในจังหวะที่ต้องนับจำนวนมาศึกษามีรากแข็งมากແฉะผ่านการทำ hydrolyse ด้วย 1 N.HCl แล้ว

อย่างไรก็ตามในการศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มมีวิธีการในการศึกษาที่แตกต่างกันในพืชแต่ละชนิด นิชบางชนิดสามารถเคาะสไลด์แรงๆ ได้ โดยเซลล์และโครงการโนโตรโน้ส้มไม่ถูกทำลายแต่พืชบางชนิดเซลล์ประมาณมาก จึงต้องอาศัยความชำนาญ และการสังเกตุดี ซึ่งต้องใช้ความพยายาม และอดทน ในการศึกษา โครงการโนโตรโน้ส้มในดอกอ่อนแหลกในผืชไปเลี้ยงเดียว ทำได้ง่ายกว่า ไม่ยืนต้นในเลี้ยงคู่ สรุปว่าการศึกษาโครงการโนโตรโน้ส้มต้องต้องการการพัฒนาเทคนิคที่ยั่งนานาเวลาในการศึกษาให้เร็วขึ้น และลดขั้นตอนการเตรียมเนื้อเยื่อลง เช่น ถ้าสามารถนับจำนวนโครงการโนโตรโน้ส้มจากส่วนของใบอ่อนได้ ก็ไม่ต้องนำเมล็ด หรือต้นอ่อนมาบำรุงรักษางานกว่าจะเกิดรากใหม่ Sharma (1984) สามารถนับจำนวนโครงการโนโตรโน้ส้มจากในหัวสาลี และข้าวบาร์เลย์ ทั้งทั้งพบว่ามีเซลล์แบ่งนิวเคลียสในระยะเมทาเฟลลาริกมากกว่า

เชลล์ของราก และโครโน่ใช้มีการจำกัดกว่า Feulgen squash จะอ่อนเพี้ยนมากสามารถเคาะเชลล์และโครโน่ใช้ให้แยกออกจากกันได้ง่าย การศึกษา รูปร่าง ลักษณะ และจำนวนโครโน่ใช้มีทั้งใช้มาตรฐาน เชลล์ และไม้โครสปอร์โรไรซ์ ของนีซสมุนไพร ครั้งนี้สามารถนำมาช่วยจัดจำแนกชนิดของสมุนไพรได้แน่นอน และถูกต้องยิ่งขึ้น เมื่อประกอบกับลักษณะทางสิ่งฐานวิทยาของ ต้น ใน ดอก และผล จำนวนโครโน่ใช้ และระดับผลอยู่ดี โดยเฉพาะของนีซสมุนไพรประเภทนี้มีลักษณะที่มีอายุสั้น สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ โดยชักนำให้เกิดผลลัพธ์ซึ่งอาจจะเพิ่มปริมาณสารที่ต้องการได้



ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย